Torsdagen, 19 januari 2023

P9_TA(2023)0019

Läget för det småskaliga fisket i EU och framtidsutsikter

Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2023 om läget för det småskaliga fisket i EU och framtidsutsikter (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens *maritime economic paper* nr 08/2020 (dokument med ekonomiska analyser om havsfrågor) av den 9 mars 2021 med titeln *The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results* ([1]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 juni 2020 *Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2021* (COM(2020)0248),

— med beaktande av artiklarna 38–44 och artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av skäl (4) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG ([2]) (*GFP-förordningen)*, där det står att den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till ”långsiktig miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet” och ”skälig levnadsstandard för fiskesektorn, inklusive småskaliga fisken”, och av skäl (33), där det står att ”tillträde till fiske bör grunda sig på transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier” och att ”medlemsstaterna bör främja ett ansvarsfullt fiske genom att uppmuntra de aktörer som fiskar på ett sätt som medför minsta möjliga miljöskador och som ger de största samhällsfördelarna”,

— med beaktande av artikel 17 i GFP-förordningen, som fastställer att medlemsstaterna, vid fördelning av fiskemöjligheterna, ska ”tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier”,

— med beaktande av Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 ([3]) (*förordningen om en samlad marknadsordning*),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering ([4]),

— med beaktande av de ändringsförslag som antogs av Europaparlamentet den 11 mars 2021 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005 (EG) nr 1967/2006, och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 vad gäller fiskerikontroll ([5]),

---

([1]) *Maritime economic paper* nr 08/2020, *The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results*, Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för havsfrågor och fiske, 9 mars 2021.
([2]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
([3]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 1.
([4]) EUT L 257, 28.8.2014, s. 135.
([5]) EUT C 474, 24.11.2021, s. 218.

— med beaktande av Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2021/1139 av den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004 ([6]) (*EHFVF-förordningen*),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 ([7]) (*EHFF-förordningen*),

— med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2021 om från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem ([8]),

— med beaktande av rapporten från kommissionens vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerinäringen (STECF) av den 20 augusti 2019 med titeln *The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)* ([9]),

— med beaktande av rapporten från STECF av den 26 september 2019 med titeln *Social data in the EU fisheries sector (STECF 19-03)* ([10]),

— med beaktande av rapporten från STECF av den 8 december 2021 med titeln *The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)* ([11]),

— med beaktande av rapporten från STECF av den 10 december 2020 med titeln *Social dimension of the CFP (STECF 20-14)* ([12]),

— med beaktande av slutsatserna från den regionala konferens som FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) höll i Alger den 7–9 mars 2016 om att bygga en framtid för hållbart småskaligt fiske i Medelhavet och Svarta havet,

— med beaktande av mål 14.b i FN:s mål för hållbar utveckling, enligt vilket tillträde för småskaliga icke-industriella fiskare till marina resurser och marknader måste säkerställas,

— med beaktande av FAO:s frivilliga riktlinjer för säkerställande av ett hållbart småskaligt fiske i förbindelse med tryggad livsmedelsförsörjning och fattigdomsutrotning,

— med beaktande av FAO:s rapport med titeln *The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action*),

— med beaktande av det internationella året för småskaligt fiske och vattenbruk 2022, som proklamerats av FN,

---

([6]) EUT L 247, 13.7.2021, s. 1.
([7]) EUT L 149, 20.5.2014, s. 1.
([8]) EUT C 184, 5.5.2022, s. 2.
([9]) *The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)*, Europeiska kommissionen, gemensamma forskningscentrumet, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, 20 augusti 2019: https://op.europa.eu /en/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1
([10]) *Social data in the EU fisheries sector*, Europeiska kommissionen, gemensamma forskningscentrumet, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, 26 september 2019: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1
([11]) *The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)*, Europeiska kommissionen, gemensamma forskningscentrumet, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, 8 december 2021: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/
([12]) *Social dimension of the CFP (STECF 20-14)*, Europeiska kommissionen, gemensamma forskningscentrumet, vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, 10 december 2020: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

Torsdagen, 19 januari 2023

— med beaktande av det sjunde miljöhandlingsprogrammet och de begrepp som anges i detta, såsom planetens begränsningar och ekologiska gränser,

— med beaktande av publikationen *Small-scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance* ([13]),

— med beaktande av ministerförklaringen och färdplanen för MedFish4Ever ([14]),

— med beaktande av EHFF:s genomföranderapport 2020 ([15]),

— med beaktande av ministerförklaringen från 2018 om den regionala handlingsplanen för småskaligt fiske i Medelhavet och Svarta havet,

— med beaktande av studien 2018 av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) med titeln *Relative Effects of Fisheries Support Policies* ([16]),

— med beaktande av den vetenskapliga artikeln *Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?* ([17])

— med beaktande av den vetenskapliga artikeln *Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review* ([18]),

— med beaktande av studien från 2017 utförd för fiskeriutskottet med titeln *Small-scale Fisheries and "Blue Growth" in the EU* ([19]),

— med beaktande av studien från 2021 utförd för fiskeriutskottet med titeln *Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels* ([20]):

— med beaktande av studien från juli 2021 utförd för fiskeriutskottet med titeln *Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture* ([21]),

---

([13]) Pascual-Fernández, J.J., Pita, C. och Bavinck, M. (red.), *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*, *MARE Publication Series*, vol. 23, Springer, Cham, Schweiz, 2020.

([14]) https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf

([15]) *EMFF implementation report 2020*, Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för havsfrågor och fiske, stödenheten för övervakning och utvärdering av fiske och vattenbruk, september 2021: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

([16]) Martini, R. och Innes, J., *Relative Effects of Fisheries Support Policies*, OECD Food, Agriculture and Fisheries Papers, nr 115, OECD Publishing, Paris, 2018: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

([17]) Said, A. et al., *Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?*, *Marine Policy*, vol. 118, 2020: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475

([18]) Smith, H. och Basurto, X., *Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review*, *Frontiers in Marine Science*, vol. 6, 2019: https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full

([19]) Studie – *Small-scale Fisheries and "Blue Growth" in the EU*, Europaparlamentet, generaldirektoratet för unionens interna politik, utredningsavdelning B – struktur- och sammanhållningspolitik, 18 mars 2017: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf

([20]) Studie – *Workshop on electronic technologies for fisheries – Part III: Systems adapted for small-scale vessels*, Europaparlamentet, generaldirektoratet för unionens interna politik, utredningsavdelning B – struktur- och sammanhållningspolitik, 30 juli 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf

([21]) Studie – *Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture*, Europaparlamentet, generaldirektoratet för unionens interna politik, utredningsavdelning B – struktur- och sammanhållningspolitik, 7 juli 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf

— med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken ([22]),

— med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om innovation och diversifiering av det småskaliga kustfisket i de regioner som är beroende av fiske ([23]),

— med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2017 om den fiskerirelaterade turismens roll för diversifieringen av fisket ([24]),

— med beaktande av sin resolution av den 14 september 2021 *Mot ett starkare partnerskap med EU:s yttersta randområden* ([25]),

— med beaktande av sin resolution av den 16 september 2021 om fiskare för framtiden: locka en ny generation arbetskraft till fiskerinäringen och skapa sysselsättning i kustsamhällen ([26]),

— med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A9-0291/2022), och av följande skäl:

A. I EHFVF-förordningen fastställs att det småskaliga kustfisket är det fiske som bedrivs av marina fiskefartyg och inlandsfiskefartyg vars totallängd understiger 12 meter och som inte använder släpredskap och av fiskare som fiskar utan fartyg, däribland skaldjurssamlare, och det är i dag den enda definitionen av kustfiske som finns i EU-lagstiftningen.

B. Den nuvarande definitionen av småskaligt kustfiske som ingår i EHFF-förordningen och EHFVF-förordningen utesluter vissa typer av fartyg, såsom de som använder vissa traditionella redskap, som i sin tur har svårt att få EU-finansiering till följd av denna uteslutning. Denna uteslutning minskar också det småskaliga kustfiskets synlighet och dess närvaro i EU-statistiken, eftersom dessa enheter inte räknas som att de tillhör sektorn.

C. Det finns andra, mindre strikta strategier för definitionen av småskaligt, icke-industriellt och kustnära fiske, såsom i FAO:s frivilliga riktlinjer för säkerställande av hållbart småskaligt fiske i förbindelse med tryggad livsmedelsförsörjning och fattigdomsutrotning eller i de diskussioner som pågår i arbetsgruppen för småskaligt fiske inom Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet.

D. I de flesta medlemsstater går de definierande kännetecknen hos småskaligt kustfiske längre än den definition som EHFVF ger, eftersom stater tillämpar en mängd ytterligare kriterier såsom vilka redskap som är tillåtna, högsta fartygslängd, maskinstyrka, fiskeresors högsta varaktighet, på vilket avstånd från hamn fartyg kan bedriva verksamhet, verksamhetsområde, högsta tillåtna restid och ägande av fartyg.

E. Dagens gemensamma fiskeripolitik anger ingen lämplig definition av begreppen icke-industriellt fiske, småskaligt fiske eller kustnära fiske, eftersom det bara avgörs av fartygets längd, men det finns andra lämpligare och mer aktuella definitioner av dessa typer av fiske i internationella konventioner. En översyn bör därför göras av EU:s definition av icke-industriellt fiske, småskaligt fiske och kustnära fiske.

F. Sektorn för småskaligt fiske i fiskeflottan i EU-28 bestod 2019 av en flotta på 42 838 fartyg (vilket endast utgjorde 7,5 % av bruttodräktigheten och 5,4 % av den landade vikten i medlemsstaterna) och sysselsatte 62 650 fiskare, vilket utgör 75 % av de aktiva fartygen och 48 % av besättningarna. Det storskaliga fisket stod för 19 % av de totala fartygen och 67 % av bruttodräktigheten, sysselsatte 46 % av alla fiskare och stod för 81 % av den landade vikt som registrerats i medlemsstaterna. Fjärrfisket hade endast 259 registrerade fartyg, vilket motsvarar mindre än 1 % av det totala antalet fartyg men 19 % av bruttodräktigheten och 14 % av den totala landade vikt som registrerats i medlemsstaterna.

([22]) EUT C 419, 16.12.2015, s. 167.
([23]) EUT C 58, 15.2.2018, s. 82.
([24]) EUT C 334, 19.9.2018, s. 20.
([25]) EUT C 117, 11.3.2022, s. 18.
([26]) EUT C 117, 11.3.2022, s. 67.

G. Utöver de mycket begränsade resurser som ställs till förfogande för fartygsstöd inom ramen för EHFF (500 miljoner EUR) och en generellt sett låg genomförandegrad är det småskaliga fiskesegmentet, trots dess storlek och betydelse, det minst stödda segmentet, som får den minsta andelen medel: det står för 38 % av det totala antalet insatser kopplade till fartyg, vilket i sin tur utgör endast 25 % av EHFF:s totala utgifter för fartyg.

H. Den europeiska flottan har fortsatt att minska under de senaste åren, och under 2020 noterades minskningar med 17 % i landningsvärde, 19 % i sysselsättning och 29 % i vinst jämfört med 2019 ([27]).

I. Den småskaliga fiskeflottan är den flotta som har de mest begränsade finansiella resurserna.

J. I det småskaliga fiskets typiska egenskaper ingår låg miljöpåverkan, årstidsbetingad mångfald i fråga om arter, fiskeområden och redskap, småskalig produktionsverksamhet, respekt för olika arters biologiska cykler och migrationscykler tack vare den mångsidiga karaktären och en mycket selektiv användning av redskap, låga nivåer av bifångst av arter och kasserad fångst och kapacitet att generera större intäkter per investerad euro, större fångster per liter bränsle som förbrukas och mer socioekonomiskt värde per kilo landad fisk.

K. Det är nödvändigt att beakta de stora skillnaderna mellan flottor, flottsegment, olika flottsegments miljöpåverkan, målarter, fiskeredskap, produktivitet och konsumtionsmönster i de olika medlemsstaterna, utöver de särskilda egenskaper hos fiskeverksamheten som följer av dess sociala struktur, former av marknadsföring samt strukturella och naturliga skillnader mellan de olika fiskeregionerna.

L. Den småskaliga flottans allmänna egenskaper omfattar mycket gamla segment och otillräcklig teknik, vilket belyser behovet av ett särskilt stödprogram för småskaligt fiske och ett starkt offentligt ekonomiskt stöd för dess modernisering och utveckling, utan vilket dess kontinuitet kommer att äventyras.

M. EHFVF-förordningen ålägger medlemsstaterna en skyldighet att beakta det småskaliga kustnära fiskets särskilda behov när de analyserar situationen i fråga om de styrkor, svagheter, möjligheter och hot som avses i förordningen.

N. Under 2019 var 64,9 % av fiskeflottans fartyg i EU-28 minst 25 år gamla ([28]), och den genomsnittliga totala åldern ([29]) för flottan var 29,9 år respektive 32,5 år inom det småskaliga fisket, vilket klart och tydligt innebär att en mycket stor del av flottan är väldigt gammal och att de bästa säkerhets- och verksamhetsförhållandena således inte kan garanteras, vilket ökar de därmed förbundna riskerna och gör verksamheten dyrare.

O. Åldersprofilen för småskaliga fiskare är högre än för andra typer av fiske. Hela 72 % av de yrkesverksamma fiskarna inom det småskaliga fisket är över 40 år och 11 % över 65 år.

P. Begränsningen i befintliga statistiska uppgifter gör det svårt att genomföra en noggrann analys av kvinnors roll i fisket. Empiriska belägg visar dock att kvinnor spelar en viktig roll i det småskaliga fisket, att de har en ännu mer framträdande roll i driften av det i vissa samhällen, att de är viktiga inom skaldjursfiske och har en ledande roll på land när det gäller att förbereda insatser och redskap samt vid försäljning och beredning av fisk, särskilt inom konservindustrin.

Q. Enligt betänkandet om fiskets sociala dimension i EU står kvinnor för 5,4 % av det totala antalet personer som är sysselsatta inom småskaligt fiske (mer än dubbelt så många som motsvarande siffror för storskaligt fiske respektive fjärrfiske).

R. Fiskerisektorn i EU är av strategisk betydelse för allmänhetens tillgång till fiskeriprodukter och för att säkra balansen i livsmedelslagren i medlemsstaterna och i EU som helhet.

([27]) Kommissionens meddelande av den 9 juni 2021 *Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2022* (COM(2021)0279).
([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_ 1479572/default/table?lang=en
([29]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

S. Det måste säkerställas att den centralisering av fiskeriförvaltningen som förespråkas inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken är förenlig med den lokala förvaltning som krävs för att säkerställa sektorns socioekonomiska bärkraft.

T. Regionaliseringen är en av pelarna i den gemensamma fiskeripolitiken, och den decentraliserade strategin är särskilt viktig för sektorn för småskaligt kustnära fiske, med beaktande av skillnaderna inom fiskerisektorn mellan de enskilda medlemsstaterna.

U. Lokal gemensam förvaltning är avgörande för att säkerställa deltagande av segmentet småskaligt fiske i beslutsprocessen.

V. Den gemensamma fiskeripolitiken erbjuder därför inget tydligt och differentierat lagstiftningsstöd för småskaligt fiske som skulle kunna bidra till att säkerställa dess socioekonomiska bärkraft. Medlemsstaterna har inte heller vidtagit några effektiva åtgärder för denna typ av fiske.

W. I många europeiska kustregioner, särskilt i Medelhavsområdet, bedrivs småskaligt fiske och skaldjursodling i skärningspunkten mellan de ekonomiska, sociala och miljömässiga dimensionerna, vilket i hög grad bidrar till socioekonomisk välfärd, sysselsättning och främjande av ekonomisk och social sammanhållning i olika kustregioner och yttersta randområden som ofta har strukturella begränsningar och behöver stöd för att utnyttja möjligheterna till ekonomisk diversifiering.

X. Inkomster från fiske bör därför inte enbart betraktas som vinst eftersom de också bidrar till att bevara en livsstil som har ett enormt stort kulturellt och historiskt värde för många kustsamhällen samtidigt som de ger ett viktigt socialt och ekonomiskt skyddsnät. På så vis utgör det småskaliga fisket en lösning på problemet med ökad avfolkning, en åldrande befolkning och ökande arbetslöshet – faktorer som alla är stora utmaningar för de flesta av kustregionerna i Europas länder och på öar i Europa. Det småskaliga fisket har en enorm och mångsidig inverkan på det sociala och kulturella arvet i kustområdena.

Y. Det småskaliga fisket kan spela en grundläggande roll för att uppnå målen för hållbar utveckling, vilket uttryckligen erkänns i mål 14.b. Det småskaliga fisket kan också bidra till andra politiska krav bakom målen för hållbar utveckling, exempelvis mål 2 – ”Ingen hunger” och dess mål 2.3, mål 5 – ”Jämställdhet” och dess mål 5.a och 5.b, mål 8 – ”Anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt” och dess mål 8.5 samt mål 13 – ”Klimatåtgärder” i dess helhet.

Z. Fiskare fungerar som ”havets väktare”, och fisket bidrar till tillgången till proteinrika livsmedel för en hälsosam och balanserad kost.

AA. De allra flesta olyckor och tillbud ombord på fiskefartyg beror på den mänskliga faktorn (62,4 %), medan systemfel och fel i utrustningen kommer på andra plats (23,2 % av fallen).

AB. I många fall bedrivs småskaligt fiske med endast en yrkesperson ombord.

AC. Frågor som rör säkerhet och bekvämlighet i flottan för småskaligt fiske kan inte betraktas separat från frågor som rör fiskeansträngning och inkomster från fisket. I detta avseende har begränsningen när det gäller bruttodräktighet, som kriterium för att mäta fiskekapacitet, en negativ påverkan på säkerheten och bekvämligheten i flottan för småskaligt fiske eftersom den begränsar incitamentet att byta ut och modernisera fartyg eller öka det tillgängliga utrymmet ombord för att förbättra besättningarnas bekvämlighet, säkerhet och i slutänden sektorns attraktivitet, särskilt för unga människor och kvinnor.

AD. Sådana säkerhetsfrågor kan inte betraktas skilt från särdragen hos flottan för småskaligt fiske i medlemsstaterna, exempelvis att flottan kan förknippas med höga riskfaktorer till följd av bristen på specialiserad säkerhetsrådgivning för sektorn, verksamhetens ensamma karaktär, långa arbetstider eller risken att fastna i utrustningen. Förhållandena för verksamheten varierar för flottan. En del utgår från stränder eller hamnar som ofta har besvärliga verksamhetsförhållanden. Mot bakgrund av denna situation bör man överväga att anpassa maskinstyrkan till flottans egenskaper och till verksamhetsförhållandena, utan att öka fiskeansträngningen och fångsterna, i syfte att skapa säkrare förhållanden för flottan när den anlöper eller lämnar en hamn.

AE. Dessa aspekter som hänför sig till en ökning av maskinstyrkan av särskilda säkerhetsskäl bör finansieras genom subventioner och bör, enligt vissa villkor, stödjas av EHFVF, förutsatt att de inte ökar fiskeansträngningen eller fångstkapaciteten. Mot denna bakgrund bör även muddringsarbete i hamnar kunna beviljas stöd från EHFVF.

AF. Småskaligt fiske är mycket mer avhängigt sjöförhållanden än storskaligt fiske, vilket, beroende på typ av fartyg och redskap, leder till större oregelbundenhet i fiskeperioderna, vilket påverkar antalet arbetsdagar per år då segling är möjlig.

AG. Det icke-industriella fisket är hållbart när det gäller den biologiska förvaltningen av fiskbestånden och när det gäller resurser och selektivitet samt även ur ett socialt och ekonomiskt perspektiv. Allt detta bidrar till att denna verksamhet är djupt rotad.

AH. De påfrestningar på fiskbestånden som också orsakar direkta och indirekta skador för fisket är framför allt föroreningar, förlust av livsmiljöer, sjöfart och konkurrens om utrymmet samt klimatförändringar, vars betydande effekter är temperaturökning i haven, försurning, ändrade havsströmmar, asynkronism mellan arter och tillkomsten av främmande arter.

AI. Man måste bli bättre på att anpassa sig till och begränsa effekterna av klimatförändringar och kriser genom att vidta åtgärder för att öka kustsamhällenas resiliens.

AJ. Det småskaliga fisket har även potential att bidra till minskade koldioxidutsläpp och högre energieffektivitet och därmed i slutänden bidra till insatserna för att mildra klimatförändringarna.

AK. Det småskaliga fisket är mycket viktigt i EU, särskilt för ett antal fiskesamhällen, i kombination med det storskaliga fisket och fjärrfisket.

AL. Många av orsakerna till den försämrade socioekonomiska situationen i sektorn har ännu inte åtgärdats, bl.a. behovet av att stärka ställningen för yrkesfiskare i leveranskedjan.

AM. Om producentorganisationer, sammanslutningar och fiskargillen erkänns, skulle de kunna få tillgång till ekonomiskt stöd, och om deras aktiva medverkan främjas genom gemensam förvaltning skulle sektorns inkomster kunna ökas betydligt.

AN. Inkomsterna för det småskaliga, icke-industriella och kustnära fisket påverkas av rörliga priser och kraftiga marknadssvängningar, vilka är känsliga för många yttre faktorer, exempelvis covid-19-pandemin.

AO. De olika inkomst- och lönesystemen inom fiskerisektorn skiljer sig mycket åt och beror i stor utsträckning på vilka fiskemöjligheter havet kan erbjuda, vilket är en av de faktorer som gör sektorn mindre attraktiv för de nya generationerna.

AP. Yrkesverksamma i fiskerisektorn får ofta låga löner och måste brottas med svåra – ofta osäkra – arbetsförhållanden i ett yrke som fortfarande är det farligaste i världen, samtidigt som de ökande kostnaderna för att starta ett eget fiskeföretag, i kombination med den ökande koncentrationen i branschen, gör framtidsutsikterna för fisket mindre lockande, särskilt för unga människor.

AQ. Marknaderna domineras ofta av ett mindre antal etablerade produkter, och produkter från det småskaliga fisket som är ett hållbart alternativ till starkt exploaterade arter får inte tillräcklig uppmärksamhet när det gäller marknadsföring. Konsumenter får ofta inte fullständig information om den produkt som de köper respektive om produktionssystemet och de fiskeredskap som använts.

AR. Hållbar lönsamhet för småskaligt fiske är viktig för att göra sektorn mer attraktiv.

AS. Fartyg för småskaligt fiske drabbas hårdast av utmaningarna i samband med tilldelningen av fiskelicenser i brittiska vatten, på grund av svårigheterna för dem att bevisa sin fiskehistorik.

AT. Företag för småskaligt fiske är ofta underkapitaliserade eller underfinansierade och har mycket begränsad tillgång till grundläggande bokföringsverktyg, krediter, mikrofinansiering och försäkring.

AU. Sektorn för småskaligt fiske fortsätter att drabbas av ekonomiska svårigheter och kraftigt minskade inkomster till följd av den betydande ökningen av driftskostnader och andra försvårande faktorer, däribland fiskens minskade värde vid första försäljning och stigande bränslepriser. Dessa och andra faktorer har gjort att det småskaliga fisket är ännu mer beroende av bränslesubventioner och medför ofta att fiskare måste öka fiskeansträngningarna för att göra sin verksamhet ekonomiskt lönsam.

AV. I EUF-fördraget och EHFVF-förordningen föreskrivs och ges särskilt stöd till EU:s yttersta randområden.

AW. Sektorn för småskaligt fiske har traditionellt sett lidit brist på organisatorisk kapacitet. Bland de främsta faktorer som bidrar till att begränsa det småskaliga fiskets kollektiva åtgärder finns följande: det stora antalet aktörer inom denna sektor, i kombination med deras geografiska spridning, verksamhetens art, som främst är baserad på små familjeföretag, bristen på utbildad personal som arbetar med förvaltning och bristen på ekonomiskt stöd till organisationer för småskaligt fiske så att de kan delta i beslutsprocessen.

AX. Det småskaliga fisket i EU har generellt försummats när det gäller övervakning och kontroll av fiskeriforskare och fiskeriförvaltare på nationell nivå och EU-nivå. Övervakningen och kontrollen av småskaligt fiske bör förbättras för att visa på en hållbar förvaltning av EU:s fiskeresurser och ge bevis på fiskeverksamhet när det behövs.

AY. Det krävs större investeringar för att genomföra aktuell forskning och öka kunskaperna om naturresursernas, de marina ekosystemens och särskilt fiskbeståndens tillstånd, för att säkerställa att de förvaltas på ett hållbart sätt.

AZ. Förvaltningsstrategier som enbart är baserade på att minska antalet fiskedagar, som den som tillämpas för västra Medelhavet, tvingar ned sektorn för småskaligt fiske på knäna. I kombination med den redan utsatta situation som har orsakats av covid-19-pandemin skulle sådana ständiga minskningar riskera att medföra att en stor del av sektorn kollapsar, då den inte längre skulle kunna nå den lägsta lönsamhetströskel som garanterar dess överlevnad. Minskningarna ger även upphov till många frågor som de som är kopplade till säkerhet ombord, en ökad risk för skador, en ökning av det olagliga fisket och de sociala konsekvenserna av arbetslöshet.

BA. Fiskarsammanslutningar, exempelvis fiskargillen, är oumbärliga aktörer i vissa medlemsstaters livsmedelssystem där de fungerar som företrädare för fiskerisektorn i den ideella sociala ekonomin, i synnerhet för den småskaliga och kustnära fiskeflottan och fisket utan fartyg, där de bedriver såväl verksamhet i allmänhetens intresse till gagn för havsfisket och arbetstagarna inom fiskerisektorn som företagsrelaterat arbete, såsom saluföring av produkter och rådgivnings- och förvaltningstjänster.

BB. Det finns ett behov av att fastställa en politik för förvaltning av fiskeresurserna som respekterar kollektiv tillgång till fiskeresurserna, och som i första hand bygger på deras biologiska aspekter och är utformad som ett system med gemensam förvaltning av fiskeri som beaktar fiskeresursernas specifika förhållanden och respektive havsområde, med ett effektivt deltagande av dem som arbetar inom sektorn.

BC. Från jord till bord-strategin understryker att såväl sammanslutningar såsom fiskargillen på grundval av unionsrätten ska anses behöriga att få ekonomiskt stöd på samma grund som producentorganisationer, och kommissionen har uppmanats att anta ett initiativ i detta avseende.

BD. Icke-industriella fiskare behöver utbildning, däribland kompetensutveckling.

BE. Kvinnlig arbetskraft utgör ett mervärde inom det icke-industriella fisket.

BF. Sektorn för småskaligt fiske hamnar allt mer i konkurrens med annan verksamhet inom den blå ekonomin samt med intressen på området förnybar energi som påverkar många aktiviteter längs kusten, på stränder eller i hamnområden, och därmed potentiellt tar över områden som tidigare användes nästan uteslutande av småskaligt fiske, vilket leder till förflyttningar och ”havs- och kustrofferi”.

BG. Gentrifieringsprocesser som sker i många kustområden i utveckling riskerar att göra det allt mer olönsamt för småskaliga fiskare att leva i kustområden, vilket innebär att de tvingas bort från sina arbetsplatser och att deras verksamhet blir ännu svårare och mer opraktisk att bedriva.

BH. Den ökade fokusen på bevarande som EU främjar har en särskild inverkan på småskaligt fiske. Ett exempel på detta är genomförandet av marina skyddsområden och nätverk för marina skyddsområden, som påverkar småskaligt fiske genom att begränsa tillhörande verksamhet och begränsa rörligheten. Inverkan på detta segment beaktas sällan vid utformningen av denna politik, en aspekt som förvärras av det faktum att aktörerna inom segmentet inte är tillräckligt delaktiga i dessa processer ([30]).

BI. Fiskerisektorn i allmänhet och det småskaliga fisket i synnerhet är underrepresenterade när man fastställer politik för fiskeriförvaltning och politik för användningen av havsområdet.

BJ. Det finns olika typer av fiskeriorganisationer som, på olika nivåer, representerar småskaligt fiske, i form av allt ifrån producentorganisationer till bland annat fiskarsammanslutningar, redarförbund och kooperativ. Många små fartygsägare är inte anslutna till någon organisation alls. Yrkesverksamma inom fiskeindustrin är representerade i fiskerisektorns fackföreningar. Det bör vara upp till sektorn att besluta hur den organiserar sig.

BK. Uppdelningen av relevanta uppgifter är otillräcklig, vilket försvårar tillgången till detaljerad information, särskilt när det gäller småskaligt fiske, och försvårar analysen, särskilt när det gäller uppdelningen efter bland annat företag, redare, yrkesfiskare, fartyg och redskap, arbetsförhållanden, ålder och kön.

Stärkande av det småskaliga fisket längs värdekedjan, främjande av högre inkomster från fisket och skapande av möjligheter till inkomstdiversifiering

1. Europaparlamentet anser att det småskaliga, kustnära och icke-industriella fiskets framtid inte bara är beroende av långsiktiga och hållbara åtgärder, utan även av omedelbara, meningsfulla och effektiva åtgärder för att öka yrkesfiskarnas vinstmarginaler, även genom tilldelning av högre kvoter i linje med vetenskapliga utlåtanden. Parlamentet anser att det är nödvändigt att stärka sektorns organisatoriska och kommersiella kapacitet och yrkets attraktionskraft, tillhandahålla utbildning och riktat stöd till unga människor och förbättra villkoren för verksamheten, särskilt när det gäller att få med kvinnor ombord på fartyg och mer allmänt i sektorn, och att stärka sektorns ställning i leveranskedjan. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna inrätta och genomföra stödmekanismer, inom ramen för EHFVF, för det småskaliga, icke-industriella och kustnära fisket som gör det möjligt att ta itu med de specifika problemen i denna del av sektorn.

2. Europaparlamentet anser att det småskaliga fiskets framtida överlevnad hänger på att dess särskilda karaktär erkänns i den gemensamma fiskeripolitiken och att de nuvarande instrumenten anpassas för att tillgodose behoven inom sektorn.

3. Europaparlamentet betonar behovet av en gemensam, bredare och mer lämplig definition av småskaligt, icke-industriellt och kustnära fiske. Parlamentet betonar att en sådan definition bör vara pragmatisk, mätbar och tydlig. Parlamentet betonar också att definitionen bör vara resultatet av en lämplig bedömning, med beaktande av andra egenskaper hos och kriterier för småskaligt fiske än enbart fartygslängd, för att anpassa EU:s definition av småskaligt fiske till verkligheten för detta segment, vilket redan har gjorts med de befintliga definitionerna i vissa internationella konventioner såsom Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat) och Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet (AKFM).

([30]) Se sid. 8 i *Small-scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*.

4. Europaparlamentet betonar att denna definition bör ingå i en mer horisontell förordning, exempelvis förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, för att omfatta EU:s hela fiskerilagstiftning. Parlamentet anser att eventuella ändringar av definitionen inte bör påverka genomförandet av EHFVF under den nuvarande perioden. Parlamentet uppmanar kommissionen att behandla denna fråga inom ramen för den framtida översynen av förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

5. Europaparlamentet bekräftar behovet av att stärka och förkorta sektorns värdekedja mellan producenten och konsumenten och därigenom öka möjligheterna till direktförsäljning från fiskare till konsument och minska antalet mellanhänder för att helst nå en punkt då producenten kan leverera direkt till slutkonsumenten. Parlamentet betonar behovet av att främja saluföringsstrategier, bland annat genom att främja nya distributionskanaler, och att främja mekanismer för att förbättra produktdifferentiering så att yrkesfiskarna gynnas i så stor utsträckning som möjligt och i syfte att öka lönsamheten, främja högre inkomster och en rättvis och lämplig fördelning av mervärdet till fiskare.

6. Europaparlamentet förespråkar en mer rättvis och korrekt fördelning av mervärdet längs sektorns värdekedja och att man överväger interventionsformer i linje med garanti- och riktpriser, för vilka produktionskostnaderna bör användas som en variabel, för att uppnå ovannämnda mål och förbättra yrkesfiskarnas inkomster. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör kunna ingripa när det förekommer allvarliga obalanser i kedjan.

7. Europaparlamentet betonar att det småskaliga fisket är det svagaste segmentet längs värdekedjan och att marknadsföringsarrangemangen ofta gynnar köparens intressen, i stället för yrkesfiskarnas, som har liten eller ingen kontroll över prissättningen, vilket i sin tur kan leda till marginella intäkter för de sålda produkterna.

8. Europaparlamentet efterlyser åtgärder på EU-nivå eller medlemsstatsnivå som syftar till att bevara eller inrätta hemmamarknader och på så sätt främja förmånliga korta distributionskedjor för traditionella produkter. Parlamentet betonar vikten av att främja och bevara kvaliteten på fisk från det småskaliga fisket, såsom bland annat färskhet, säsongsbundenhet, kulturarv och hållbarhet. Parlamentet efterlyser ett starkare stöd för sådana produkter på mässor, i små butiker och restauranger, med beaktande av befolkningens matvanor, som ett sätt att maximera värdet av lokala fiskeriprodukter och främja den lokala utvecklingen. Parlamentet påpekar att det behövs marknadsföringskampanjer för lokala fiskeriprodukter då man till fullo utnyttjar den samlade marknadsordningen och den gemensamma fiskeripolitiken.

9. Europaparlamentet betonar vikten av att främja produktdiversifiering genom initiativ som syftar till att skapa nya marknader, värdera mindre kända ätbara och mindre konsumerade arter för att förbättra det småskaliga fiskets marknadsställning, minska efterfrågan på produkter vars ständiga tillgång under året endast kan garanteras genom importer och bidra till att minska fiskets påfrestningar på överexploaterade arter. Parlamentet upprepar behovet av att även stödja främjandet av produktdiversifiering i konservindustrin genom användning av undervärderade eller mindre konsumerade arter.

10. Europaparlamentet efterlyser genomförande av ett utbildningsprogram för hotell-, restaurang- och cateringsektorn, som ger kunskaper om fisk- och skaldjursprodukter och god praxis för att skydda resurser, särskilt för att öka medvetenheten om att inte sälja eller konsumera arter under den stängda säsongen.

11. Europaparlamentet betonar vikten av att genomföra innovativa projekt inom detaljhandeln, med betoning på samarbetet med fiskargillen och fiskarsammanslutningar för småskaligt fiske, genom vilka ett nära förhållande till slutkonsumenten upprätthålls.

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och producentorganisationer att undersöka mekanismer för att bättre främja saluföringen av beredda fiskeriprodukter med högre mervärde, särskilt konserver, på samma sätt som sker för vissa jordbruksprodukter, och program för att säkerställa att EU:s fiskeriprodukter främjas utanför EU, särskilt vid internationella tävlingar och mässor.

13. Europaparlamentet betonar att fisk- och skaldjurssektorn har mycket begränsade verktyg, exempelvis märkningar, tillgängliga för konsumenterna för att bedöma hållbarhetskriterier för det småskaliga fisket och främja produkter med låg miljöpåverkan. Parlamentet understryker att märkningar, när sådana finns, kan bli en nackdel för småskaligt fiske, eftersom det kan vara svårt att få tag på vissa av de uppgifter som behövs eller för att det saknas ekonomisk kapacitet att inleda en certifieringsprocess.

14. Europaparlamentet betonar behovet av en omfattande översyn av förordningen om en samlad marknadsordning i syfte att öka dess bidrag till sektorns lönsamhet och stabiliteten på marknaden samt förbättra saluföringen av fiskeriprodukter och öka deras mervärde. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att införa certifierad märkning av fisk och skaldjur och ett märkningssystem för fiskeriprodukter samt av att öka spårbarheten i leveranskedjan, vilket i sin tur skulle förbättra informationen till konsumenterna, uppmuntra dem att köpa fisk och skaldjur med lokalt och hållbart ursprung och öka deras medvetenhet om produkter från småskaligt fiske.

15. Europaparlamentet förespråkar att stödprogram för det småskaliga fisket ska underlättas genom EHFVF i syfte att förbättra företagsstyrningen och organisationskapaciteten, sänka produktionskostnaderna, förbättra priserna vid första försäljningstillfället och säkerställa ekonomisk och miljömässig hållbarhet, särskilt genom en mer hållbar och modern flotta.

16. Europaparlamentet betonar de fortsatta svårigheterna inom sektorn för småskaligt fiske, vilka även kan förvärras genom fluktuerande och stigande priser på bränsle och andra insatsvaror, en situation som särskilt påverkar de mindre konkurrenskraftiga flottsegmenten, nämligen småskaligt, icke-industriellt och kustnära fiske.

Förbättring av verksamhetsförhållandena och säkerställande av framtiden för det småskaliga, icke-industriella och kustnära fisket

17. Europaparlamentet välkomnar att EHFVF ger möjlighet att stödja en modernisering, ett utbyte eller ett förvärv av nyare motorer som släpper ut mindre koldioxid, inbegripet motorer som använder ny energieffektiv teknik, och en konvertering av bensinmotorer. Parlamentet anser att de högsta befintliga medfinansieringsgraderna bör användas. Parlamentet varnar för att många av dessa alternativa motoriseringslösningar ännu inte är tillräckligt utvecklade eller innebär, som i fallet med vissa elmotorer, en betydande ökning av bruttodräktigheten.

18. Europaparlamentet understryker att den största delen av sektorn för småskaligt fiske i vissa regioner är beroende av bränslesubventioner. Parlamentet varnar för att kommissionens förslag till rådets direktiv om en omstrukturering av unionsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (COM(2021)0563), genom att avskaffa det nuvarande obligatoriska undantaget för fiskerisektorn och införa en minimiskattesats, äventyrar lönsamheten för den största delen av det småskaliga fisket, som inte kan göra långa resor för att tanka i hamnar med lägre priser. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa lika villkor på internationell nivå och därför fortsätta att undanta fiskerinäringen från bränslebeskattning. Parlamentet betonar att en ny strategi inte får bli en börda för det småskaliga fisket och bör fokusera på alternativa lösningar som gör att sektorn kan kombinera en rättvis omställning i riktning mot målen i den gröna given med förmågan att blomstra ekonomiskt och garantera anständiga villkor för sina arbetstagare. Parlamentet anser i detta sammanhang, och med tanke på den nuvarande extraordinära inflationen i bränslepriserna, att medlemsstaterna skulle kunna överväga extraordinära åtgärder för att ge stöd till det småskaliga, icke-industriella och kustnära fisket till följd av de förväntade stigande produktionskostnaderna, särskilt inom ramen för EHFVF och via de nationella operativa programmen.

19. Europaparlamentet framhåller de svårigheter och allvarliga negativa ekonomiska och sociala konsekvenser som covid-19-krisen har haft för fiskerisektorn och vikten av att medlemsstaterna vid behov kanaliserar tillgängliga nationella medel och EU-medel samt att man överväger exceptionella åtgärder för att hjälpa fiskare, inbegripet arbetstagare, att övervinna kriser eller marknadsstörningar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda de resurser som ställs till förfogande genom krishanteringsmekanismerna för att stödja det småskaliga fisket. Parlamentet understryker att trots krisen fortsatte sektorn för småskaligt kustfiske att fungera och gav EU:s medborgare tillgång till fisk och skaldjur, särskilt i isolerade kustregioner, på öar och i de yttre randområdena.

20. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att anslå medel från faciliteten för återhämtning och resiliens till investeringar i den småskaliga kustflottan i syfte att hjälpa fiskare och personer som utför tillhörande arbeten, i huvudsak kvinnor, som arbetar som trålbindare, assistenter på land och förpackare samt arbetstagare.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för EHFVF underlätta sektorsspecifikt stöd till det småskaliga fisket för installation av infrastruktur för lagring, frysning och kylning och för upprätthållande av kylkedjan från fiskebåt till slutkonsument. Parlamentet anser att detta stöd är avgörande för att det småskaliga fisket ska kunna dra full nytta av fiskeresurserna – utan att förstöra eller utarma bestånden – samt säkerställa tillhandahållande och leverans på regelbunden basis av färska och högkvalitativa produkter till allmänheten, hotell-, restaurang- och cateringsektorn och livsmedelsbearbetningsindustrin.

22. Europaparlamentet anser att lämpliga lagringsförhållanden i hamnarna skulle kunna underlätta och garantera bevarandet av fisk och bidra till saluföring på marknaden, i syfte att förbättra fiskens lönsamhet genom indirekt prisbildning. Parlamentet påminner i detta sammanhang om de möjligheter som ges inom ramen för förordningen om en samlad marknadsordning och genom producentorganisationer.

23. Europaparlamentet anser att EHFVF och de nya nationella operativa programmen bör stärka och tydligt stödja det småskaliga fisket, i syfte att bidra till att säkerställa hållbarheten och den framtida fortlevnaden för ett oräkneligt antal kustsamhällen som av hävd är beroende av fiske så att de specifika problemen i detta segment ska kunna hanteras och den lokala hållbara förvaltningen av det berörda fisket stödjas.

24. Europaparlamentet anser att det stöd som medlemsstaterna kanaliserar vid genomförandet av EHFVF bör inriktas på att hantera strukturella misslyckanden för att bidra till att öka inkomsterna från fisket, främja arbetstillfällen med rättigheter inom sektorn och säkerställa skäliga priser för producenterna, stödja utvecklingen av relaterad verksamhet, i alla led av fisket, och därmed bidra till kustregionernas utveckling och sammanhållning inom ramen för ett hållbart fiske och en framtid för sektorn för småskaligt fiske.

25. Europaparlamentet understryker att följande måste göras för att förbättra utnyttjandegraden för EHFVF och säkerställa att det småskaliga fisket får tillgång till stöd: överväga och genomföra åtgärder för att förenkla förfarandena och därmed minska byråkratin, komplexiteten och tiden för godkännande i samband med ansökningar, ändra finansieringsförfarandet för att erhålla stöd och ersätta det med ett system som bygger på förfinansiering och utnyttja fondens finansieringstak fullt ut.

26. Europaparlamentet betonar att EU saknar ett verktyg för att förstå omfattningen av EHFF- och EHFVF-investeringar i sektorn för småskaligt fiske, i vilket utsträckning god praxis finansieras, hur konkreta resultat uppnås och hur lokala aktionsgrupper för fiske fungerar och i praktiken genomför den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett sådant verktyg som ett grundläggande steg för att förstå hur man kan utöka god praxis och kopiera sunda fiskemetoder på EU-nivå.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erbjuda tekniskt bistånd på lokal nivå för att underlätta de småskaliga yrkesfiskarnas tillgång till EU-finansiering och nationell finansiering.

28. Europaparlamentet varnar för flottans höga genomsnittsålder inom det småskaliga fisket och betonar därför behovet av att göra detta fiske attraktivt för unga människor och kvinnor. Parlamentet betonar behovet av att förnya och modernisera flottan för det småskaliga fisket i syfte att förbättra säkerheten och boendeförhållandena på fartygen, förbättra energieffektiviteten och göra detta fiskesegment mer miljövänligt, samtidigt som man ser till att fiskekapaciteten i fiskeflottan som helhet inte ökar och att den sociala och ekonomiska hållbarheten i de fiskesamhällen som är beroende av flottan förbättras. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att ta itu med situationer där fartyg har blivit föråldrade och medför ökade kostnader (ekonomiska och miljömässiga) för drift, underhåll och omklassificering, vilket i sin tur äventyrar de garanterade säkerhetsförhållandena under driften. Parlamentet betonar att bruttodräktighetskriterierna för att mäta fiskekapacitet, genom att även inkludera yta som är reserverad för besättningens faciliteter och komfort, kan förhindra moderniseringen av fiskefartygen och den välbehövliga förbättringen av arbetsvillkoren för den småskaliga fiskeflottan. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att se över dessa kriterier och andra bestämmelser med koppling till dem för att hitta en lösning som gör det möjligt att balansera behoven hos arbetstagare inom det småskaliga fisket med behovet av att se till att EU-flottans fiskekapacitet inte ökar.

29. Europaparlamentet upprepar att stöd till den nödvändiga förnyelsen och/eller moderniseringen av flottan är nödvändigt för att förbättra verksamhetens säkerhet, arbetsvillkor och ekonomiska och miljömässiga hållbarhet. Parlamentet betonar dock att detta endast bör uppnås utan att fiskekapaciteten ökar.

30. Europaparlamentet anser att om man bortser från behovet av förnyelse av flottan och underhåll och förbättring av fartyg, särskilt men inte enbart när det gäller föråldrade och ineffektiva fartyg, skulle det framtida småskaliga fisket äventyras, framför allt i de yttersta randområdena.

31. Europaparlamentet påpekar att EHFVF ger möjligheter till investeringar i säkerhet, bättre levnadsvillkor och energiprestanda för fartyg, vilket också kan gynna den småskaliga, kustnära och icke-industriella flottan, och att den också bör erbjuda finansieringsmöjligheter för förnyelse, omstrukturering och omdimensionering av fartyg samt för inköp av nya fartyg i den småskaliga fiskeflottan – särskilt i de fall då denna flotta har en hög genomsnittsålder och inte garanterar grundläggande villkor för säkerhet och funktionsduglighet – samt för en ökning av maskinstyrkan när så är motiverat för att

säkerställa bättre säkerhetsförhållanden ombord under drift och vid anlöp och avgång i hamn samt öka den tid som fartygen tillbringar till havs, under förutsättning att det inte medför någon ökning av fiskeansträngningskapaciteten, särskilt i de yttersta randområdena.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera ett fullständigt genomförande av EU:s standarder och bestämmelser när det gäller säkerhet, arbete och boende ombord på fiskefartygen.

33. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna kontinuerligt bör arbeta för att underhålla och upprusta sina hamnar för att se till att fångsterna kan landas och lossas under säkra förhållanden.

34. Europaparlamentet betonar fiskerisektorns socioekonomiska betydelse för sysselsättningen och den sociala sammanhållningen, inbegripet det småskaliga, icke-industriella och kustnära fisket i de yttersta randområdena, som är områden som kännetecknas av strukturella begränsningar och färre möjligheter till ekonomisk diversifiering. Parlamentet efterlyser därför ett ökat EU-stöd till sektorn för småskaligt fiske i dessa områden.

35. Europaparlamentet noterar stödet inom ramen för EHFVF till fiskerisektorn i de yttersta randområdena, särskilt i syfte att kompensera för merkostnader som uppstår till följd av deras avlägsna läge när det gäller försäljningen av vissa fiskeriprodukter från vissa av de yttersta randområdena.

36. Europaparlamentet framhåller särdragen i fiskerinäringens värdekedjor i de yttersta randområdena och vidhåller att det behövs särskilt stöd för att stärka dem och underlätta tillgången till marknader – ett syfte som skulle kunna uppfyllas genom att inte bara återinrätta ett Posei-system för fiskeri utan också genom att inrätta ett liknande system för transport.

37. Europaparlamentet understryker potentialen hos turismfiske i dessa regioner, som ett sätt att locka unga människor till yrket och diversifiera yrkesfiskarnas inkomster utan att öka deras fiskeansträngning, samtidigt som begränsningarna av fiskeansträngningen respekteras och medvetenheten hos allmänheten om traditionerna i sektorn och kunskaperna om havet ökas. Parlamentet betonar behovet av att garantera en minskning av byråkratin i samband med denna verksamhet och att tillhandahålla EU-stöd för denna verksamhet.

38. Europaparlamentet anser att framtiden för det småskaliga fisket kräver att EU:s bestämmelser säkerställer att det finns ett regelverk som stärker yrkesfiskarnas ställning i leveranskedjan och tillhandahåller investeringar för sektorns långsiktiga hållbarhet, stabilitet och ekonomiska konkurrenskraft.

39. Europaparlamentet anser att fiskeripolitiken bör ha som mål att garantera allmänhetens tillgång till fisk – som ett led i säkerställandet av livsmedelstrygghet och livsmedelssuveränitet – och utveckla kustsamhällena, samtidigt som man ser till att fiskeverksamheten utvecklas inom ekologiska gränser och främjar de fiskerirelaterade yrkena genom att deras attraktionskraft ökas. Parlamentet betonar att genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken också bör erkänna den socioekonomiska roll som det småskaliga fisket spelar i fiskesamhällena, tillhandahålla arbetstillfällen och förbättra levnadsvillkoren för fiskare och arbetstagare som utför tillhörande arbetsuppgifter, vanligtvis kvinnor, med förbättrade arbets-, boende- och säkerhetsförhållanden för besättningar, i syfte att locka unga människor och uppnå ett generationsskifte inom denna verksamhet, inom ramen för garanterad hållbarhet och ett gott resursbevarande.

40. Europaparlamentet upprepar att den situation som präglar fisket i EU är komplex med stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller fiskeflottor, miljöpåverkan från olika flottsegment, fiskeredskap, fiskbestånd och deras bevarandestatus samt befolkningens konsumtionsvanor. Parlamentet understryker möjligheten till regionalisering, när så är lämpligt, av fiskeriförvaltningen inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och samtidigt säkerställa lika villkor för alla fiskare, även i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. Parlamentet bekräftar att dessa stora skillnader kräver att förvaltningen av fisket åtföljs av undantag som gör det möjligt för medlemsstater och regioner att tillämpa mer specialiserade förvaltningsmetoder, som tar hänsyn till särdrag, främjar dialog, involverar sektorn och kustsamhällena i beslutsprocessen, i utformningen och genomförandet av politiken och som bygger på välgrundad vetenskaplig kunskap.

41. Europaparlamentet anser därför att förvaltningsinitiativ på lokal nivå genom gemensam förvaltning måste beaktas i medlemsstaternas EHFVF-program.

42. Europaparlamentet framhåller att den pågående reformen av förordning (EG) nr 1224/2009 om fiskerikontroll bör respektera det icke-industriella fiskets särdrag och inte överbelasta det med byråkrati, i synnerhet vad gäller geolokalisering eller elektroniska överföringar av fångstuppgifter. Parlamentet efterlyser ett kontrollsystem som är särskilt utformat och anpassat till det småskaliga kustfiskets verklighet och mångfald, och även till fiske utan fartyg, där principerna om proportionalitet och gradvis karaktär råder.

43. Europaparlamentet anser att det är viktigt att diversifiera verksamheter inom den bredare hållbara blå ekonomin, vilket bidrar till att stärka samhällenas kultur, främja biprodukter från fiskeverksamhet liksom produkter som saknar kommersiellt värde, trots att de har potential. Parlamentet anser dock att sådan verksamhet inte bör äventyra fiskeverksamheten eller yrkesfiskarnas historiska rätt till havet.

44. Europaparlamentet anser att användningen av havsområdet för andra områden av ekonomisk exploatering inte bör äventyra historiska fiskerättigheter. Parlamentet anser att det småskaliga fisket bör integreras fullt ut i den strategiska planeringen av denna politik. Parlamentet anser att det finns en liknande situation i inlandsvatten, där det småskaliga fisket står inför ökade konflikter om resurser och användning av sötvatten, och konkurrerar med industrier som har en negativ inverkan på livsmiljöer och fiskeresurser kring floder.

45. Europaparlamentet betonar att de socioekonomiska och miljömässiga utmaningar som uppstår till följd av förvaltningen av marina skyddsområden ger en potentiell lösning för att förena mål som rör å ena sidan bevarande och hållbarhet och å andra sidan integrering av sektorn för småskaligt fiske i förvaltningsbeslut i och omkring marina skyddsområden. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen och medlemsstaterna att utarbeta samarbetsstrategier för att förvalta marina skyddsområden, baserat på biologiska och socioekonomiska uppgifter som formuleras gemensamt och genomförs och granskas tillsammans med yrkesverksamma inom marina skyddsområden, berörda parter och sektorn för småskaligt fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga att även utarbeta samarbetsstrategier för förvaltning för att hitta en balans mellan en hållbar utveckling av det småskaliga fisket och, i förekommande fall, en hållbar utveckling av en ansvarsfull turism.

46. Europaparlamentet framhåller behovet av ekonomiskt och socialt skydd under perioder utan fiske och i händelse av katastrofer som hämmar verksamheten. Parlamentet betonar behovet av mekanismer för lönekompensation för förlorad inkomst under sådana perioder. Parlamentet understryker att sådan kompensation bör betraktas som faktisk arbetstid när det gäller beräkningen av pension och andra socialförsäkringsrättigheter.

47. Europaparlamentet anser att om vi vill se ett generationsskifte krävs det attraktiva villkor för unga människor och kvinnor, vilket innebär att inkomsterna från fiskeverksamhet måste ökas samtidigt som en stabil inkomst säkerställs och principen om lika lön för likvärdigt arbete tillämpas. Dessutom måste kvottilldelningen till småskaligt fiske ökas i linje med vetenskapliga utlåtanden, utbildning erbjudas under förhållanden som tar vederbörlig hänsyn till de olika fiskemetoder, fiskeredskap och behov som finns i varje medlemsstat samt tillfredsställande arbetsvillkor och säkerhet ombord garanteras. Parlamentet påminner om att EHFVF ger stöd till utbildning och yrkesmässig utveckling. Parlamentet anser att utbildning bör garantera ett starkt praktiskt inslag, med beaktande av den specifika verkligheten i det nationella, regionala eller lokala sammanhang där utbildningen äger rum. Parlamentet anser dessutom att det bör vara möjligt att kombinera detta med teoretisk utbildning, samtidigt som man drar nytta av den samlade kunskapen hos dem som har varit eller är till sjöss.

48. Europaparlamentet efterlyser ökade finansiella och tekniska medel till fiskeforskningen i medlemsstaterna så att forskningsverksamheten kan inriktas på fiske och fiskeresurser för att bredda och förbättra datainsamlingen och bedömningen av beståndens tillstånd.

49. Europaparlamentet efterlyser en ökning av de ekonomiska och tekniska medlen till fiskerirelaterad vetenskaplig forskning och utveckling i EU och i de enskilda medlemsstaterna. Parlamentet betonar särskilt behovet av att stödja forskningsinstitut och laboratorier på detta område med materiella resurser och personalresurser i syfte att utveckla en verksamhet som är inriktad på att främja småskaligt, kustnära och icke-industriellt fiske, garantera ökad förståelse för de olika orsakerna till utarmningen av fiskbestånden och bevara fiskeresurserna. Parlamentet betonar att yrkesfiskare och deras organisationer måste involveras i den vetenskapliga övervakningen, kartläggningen, datainsamlingen, förvaltningen och kontrollverksamheten, så att deras kunskaper kan utnyttjas fullt ut.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en omfattande kartläggning för hela regionen, för att utveckla en uppsättning av korrekta och fullständiga basuppgifter om småskaligt fiske i syfte att mäta de ekonomiska och sociala konsekvenserna av småskaligt fiske i både kvantitativa och kvalitativa termer och uppskatta värdet på produktionen från det småskaliga fisket, dess ekonomiska konsekvenser för kustsamhällen och dess konsekvenser för relaterade sektorer.

51. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att stödja forskning om metoder som ökar och diversifierar inkomsterna för fiskesamhällen och fiskerisektorn, inbegripet för det småskaliga fisket. Parlamentet anser att resultaten av sådan forskning bör spridas i EU i syfte att reproducera, genomföra och främja projekt på både nationell nivå och EU-nivå.

52. Europaparlamentet betonar att det trots förbättringar av datatäckningen fortfarande saknas uttömmande ekonomiska, sociala och territoriella statistiska data och indikatorer på europeisk nivå om småskaligt fiske. Parlamentet betonar att denna brist på statistik innebär att det inte går att göra en ordentlig analys av segmentet och att det därmed är svårare att införa lämpliga lagstiftningsåtgärder för att hantera de mest kritiska problem som det småskaliga fisket står inför.

53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka och förbättra den noggranna insamlingen och uppdelningen av uppgifter om fiske genom att inhämta adekvata statistiska uppgifter om fångster och landningar i syfte att förbättra bedömningen och förvaltningen av resurserna, inbegripet tillhörande verksamhet, sociala och ekonomiska aspekter och analyser av andra kommersiella användningsområden, särskilt för det småskaliga fisket och de samhällen som är kopplade till sådant fiske.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en omfattande kartläggning i hela regionen av de sociala skyddssystemen och den nationella lagstiftning som finns på plats och är tillgänglig för det småskaliga fisket i medlemsstaterna i syfte att identifiera och främja de mest framgångsrika alternativen, däribland lagstiftningsmässiga och institutionella mekanismer som garanterar fullt deltagande av det småskaliga fisket i all verksamhet som rör sektorns hållbara utveckling, till exempel utveckling av alternativ verksamhet, gemensam förvaltning, ekonomiskt stöd, märkning, spårbarhet och rätten till anständigt arbete och socialt skydd.

55. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna vid genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken måste se till att genomförandet av de nödvändiga miljömålen går hand i hand med fastställandet av sociala och ekonomiska mål, och att kommissionen och medlemsstaterna bör ta hänsyn till det ömsesidiga beroendet mellan dessa delar, både vid genomförandet av lagstiftningen och vid utformningen av framtida lagstiftningsinitiativ.

56. Europaparlamentet betonar att producentorganisationer kan spela en avgörande roll i förvaltningen av strukturerna för saluföring av produkter från det småskaliga fisket och när det gäller att förbättra marknadstillträdet för sådana produkter och öka tillgången till lokala livsmedelsprodukter i kustsamhällena. Parlamentet betonar särskilt att sådana förstärkande och säljfrämjande åtgärder skulle bidra till att ge det småskaliga fisket bättre förutsättningar att förhandla om priser, och skulle främja en sund konkurrens inom olika sektorer och en effektivare användning av deras egna strukturer och resurser genom kollektiva åtgärder.

57. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang den avgörande vikten av att sektorn för småskaligt fiske har en starkare specifik organisationskapacitet för att stärka sin ställning i värdekedjan. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att öka de småskaliga fiskarnas förhandlingsposition och att stödja, uppmuntra och underlätta inrättandet av producentorganisationer, sammanslutningar och kooperativ för detta segment som ett viktigt verktyg för att förbättra deras styrka i leveranskedjan och deras förhandlingsposition gentemot andra marknadsaktörer, i syfte att säkerställa goda vinstmarginaler och bättre förvalta deras fiskeverksamhet.

58. Europaparlamentet framhåller att fiskarsammanslutningar och fiskargillen måste erkännas och vara berättigade till ekonomiskt stöd på samma villkor som producentorganisationer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen, i synnerhet inom ramen för reformen av den samlade marknadsordningen, att anta initiativ som ska syfta till att undanröja all diskriminering mellan fiskargillen och producentorganisationer.

59. Europaparlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen och medlemsstaterna att följa upp förordningen om en samlad marknadsordning genom att upprätta regionala planer för producentorganisationer inom det småskaliga fisket för att öka lönsamheten inom sektorn för småskaligt fiske och förbättra produkternas kvalitet och spårbarhet.

60. Europaparlamentet betonar vikten av att involvera småskaliga fiskare i beslutsprocesser på EU-nivå, nationell och lokal nivå, och uppmanar rådet och medlemsstaterna att förbättra insynen i beslutsprocessen när det gäller det småskaliga fisket för att säkerställa ansvarsskyldighet. Parlamentet uppmuntrar sammanslutningar av småskaliga fiskare att dela ansvar och beslutsbefogenheter vid utarbetandet och genomförandet av gemensamma förvaltningsplaner med nationella myndigheter i gemensamma förvaltningskommittéer.

61. Europaparlamentet betonar att det småskaliga fiskets bärkraftighet är helt beroende av en säker tillgång till å ena sidan resurser och fiskeområden och å andra sidan avsättningsmöjligheter med mervärde. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en differentierad strategi när det gäller förvaltningen av det småskaliga fisket, som omfattar en prioriterad tillgång till kustnära fiskeområden.

62. Europaparlamentet anser att gemensam förvaltning är ett viktigt verktyg för det småskaliga fisket som gör det möjligt att förvalta fiskeresurserna genom en övergripande strategi som tar hänsyn till alla hållbarhetsaspekter, såväl miljömässiga som sociala och ekonomiska, och som innebär att såväl förvaltningen som fiskerisektorn, forskarsamhället och civilsamhällesorganisationer medverkar och deltar aktivt.

63. Europaparlamentet understryker fiskets låga miljöpåverkan och dess produktion av hälsosamma livsmedel eftersom det inte inbegriper artificiell utfodring, antibiotika, gödningsmedel eller användning av kemiska bekämpningsmedel.

64. Europaparlamentet betonar att det inte får skapas en artificiell konflikt mellan industriella och småskaliga fiskare. Parlamentet anser att de industriella och småskaliga fiskarna inte konkurrerar med varandra eftersom de vanligtvis fiskar efter olika arter för det mesta i olika fiskeområden. Parlamentet noterar att de så kallade industriella fiskeföretagen också är familjeföretag som har existerat i generationer och har djupa rötter i och anknytningar till lokala fiskesamhällen.

65. Europaparlamentet framhåller att utropandet av år 2022 till det internationella året för småskaligt fiske och vattenbruk är en unik möjlighet att rikta världens blickar mot det arbete som detta flottsegment utför till gagn för livsmedelstryggheten och en hållbar användning av naturresurser och att öka det icke-industriella fiskets synlighet och låta det spela en mer aktiv roll i beslutsfattandet.

66. Europaparlamentet anser att förbättrad selektivitet och en omställning till fisketekniker med låg miljöpåverkan är avgörande för det småskaliga fiskets överlevnad och framgång.

67. Europaparlamentet betonar att offentliga institutioner bör möjliggöra åtkomst till finansiering för de svagaste segmenten i flottan för att främja värdekedjor och förhindra marknadsmisslyckanden. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen och medlemsstaterna att inrätta lagstiftningsinitiativ för att underlätta tillgången till formell finansiering för sektorn för småskaligt fiske. Parlamentet betonar att detta bör inbegripa tillgång till både formella krediter för kapitalkostnader och finansiering för fiskeverksamhet, utveckling, i partnerskap med finansinstitut, av faciliteter och finansiella produkter för investeringar på medellång till lång sikt och tillämpning av formella finansieringsordningar såsom produktionskontrakt eller lagringskvitton, med deltagande av yrkesfiskare, handlare och offentliga myndigheter.

68. Europaparlamentet understryker att fysisk planering i kust- och havsområden är avgörande för att säkerställa att alla berörda parter deltar i beslut som rör användningen och skyddet av den marina miljön. Parlamentet understryker att fysisk planering i kust- och havsområden är ett avgörande verktyg för att säkerställa deltagande av småskaliga fiskare i beslutsprocessen.

69. Europaparlamentet understryker att den fortlöpande minskningen av EU:s stöd till sektorn i flera fleråriga budgetramar, särskilt de minskade anslagen till Europeiska fiskerifonden/EHFVF och den samlade marknadsordningen, är en av de faktorer som har bidragit till att förvärra situationen inom sektorn. Parlamentet upprepar därför att EU:s ekonomiska stöd till fiskerinäringen bör ökas betydligt.

70. Europaparlamentet anser att FAO:s frivilliga riktlinjer för säkerställande av ett hållbart småskaligt fiske i förbindelse med tryggad livsmedelsförsörjning och fattigdomsutrotning är ett värdefullt bidrag till fastställandet av en ram för att skydda, maximera och främja det småskaliga fisket inom ramen för en fiskeriförvaltningspolitik.

71. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att stärka kvinnornas roll inom fisket genom särskilda projekt och genom ett fullständigt rättsligt erkännande av kvinnors roll som ”medhjälpare” och medarbetare i familjeägda fiskeriföretag, i syfte att säkerställa större arbetsrättsliga garantier, framtida inkomst och sociala förmåner.

72. Europaparlamentet anser att det är lämpligt att stärka samarbetet i syfte att erkänna grundläggande utbildning som tillhandahålls av skolor eller utbildningsanstalter som erkänns av de nationella utbildningssystemen i varje medlemsstat eller tredjeland och som är internationellt erkända.

73. Europaparlamentet anser att det skulle vara viktigt att skapa punkter av sammanhållning mellan de olika organisationer som företräder sektorn när det gäller att försvara dess anspråk och se till att vederbörlig hänsyn tas till dessa vid fastställandet av fiskeriförvaltningspolitiken och politiken för användningen av havsområdet.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja genomförandet av projekt inom ramen för sammanhållningspolitiken som ska bidra till att skydda kust- och öområden, eftersom de är integrerade delar av det fiskerelaterade och maritima kulturarvet.

75. Europaparlamentet betonar att sektorn för småskaligt fiske i större utsträckning än övriga flottsegment kan drabbas av konsekvenserna av det ökande behovet av förnybara energikällor för att nå de mål som fastställs i EU:s gröna giv. Parlamentet betonar att det småskaliga fisket kommer att drabbas särskilt hårt om tvångsförflyttningar sker till följd av installation av ett ökande antal vindkraftsparker till havs inom kustnära fiskeområden, eftersom detta fiske kanske inte kan flytta till fiskeområden längre ut eller byta fiskemetoder. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang lämplig havsplanering för att garantera samtliga sektorers intressen och för en rättvis ersättning till småskaliga fiskare som en sista utväg.

76. Europaparlamentet betonar de möjligheter som följer av de möjliga synergieffekterna mellan det småskaliga fisket och andra sektorer och särskilt med den kustnära turismen, som utnyttjar samma tillgångar och infrastrukturer som sektorn för småskaligt fiske. Parlamentet betonar att sådana synergieffekter skulle möjliggöra diversifiering i den lokala ekonomin, ge ytterligare arbetstillfällen och inkomster till familjer och bidra till att stabilisera den minskande lönsamheten och sysselsättningen i fiskerisektorn. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en tydlig definition av fisketurism som möjliggör en reglerad verksamhet och samtidigt låter småskaliga yrkesfiskare fullt ut utnyttja de möjligheter som ges genom synergieffekter med den blå ekonomin.

77. Europaparlamentet belyser att kvinnor fortfarande är underrepresenterade inom sektorn för småskaligt fiske. Parlamentet betonar att kvinnor trots detta alltid har spelat en aktiv, men ofta osynlig, roll inom den denna sektor. Parlamentet understryker att denna ”osynlighet” inte enbart har kulturella orsaker, utan även beror på bristen på officiella statistiska uppgifter om kvinnors sysselsättning inom sektorn för småskaligt fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja projekt som är inriktade på insamling av information om kvinnors sysselsättning samt att göra det möjligt för kvinnor att komma in i sektorn för småskaligt fiske och spela en central roll inom den.

78. Europaparlamentet anser att säkerställandet av en tillgänglig arbetsmiljö, inbegripet inom fiskerisektorn, i syfte att på arbetsmarknaden återintegrera både aktiva och före detta fiskare och andra arbetstagare inom fiskerinäringen med fysiska eller psykiska funktionsnedsättningar, skulle leda till större social inkludering och bidra till att det skapades fler incitament för inkomstskapande verksamhet i fiskerisektorn och fiskesamhällena.

o

o o

79. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.